

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Krajský soud v Praze – Češka republika) – Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová/FINWAY a.s.

(Zadeva C-377/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Direktiva 93/13/EGS – Člen 7 – Nacionalna pravila o postopku zaradi insolventnosti – Dolgovi iz potrošniške kreditne pogodbe – Učinkovito pravno sredstvo – Točka 1 (e) Priloge – Nesorazmernost odškodnine – Direktiva 2008/48/ES – Člen 3(1) – Skupni znesek kredita – Točka I Priloge I – Znesek črpanja kredita – Izračun efektivne obrestne mere – Člen 10(2) – Obveznost zagotovitve informacij – Preizkus po uradni dolžnosti – Kazen)

(2016/C 211/10)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Krajský soud v Praze

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeci stranki: Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová

Tožena stranka: FINWAY a.s.

Izrek

1. Člen 7(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni procesni ureditvi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki v primeru postopka zaradi insolventnosti, prvič, sodišču ne dopušča, da po uradni dolžnosti preizkusi morebitno nedovoljenost pogodbenih pogojev, na katerih temeljijo terjatve, prijavljene v okviru navedenega postopka, čeprav ima to sodišče za to na voljo potrebne pravne in dejanske elemente, in drugič, navedeno sodišče pooblašča le, da obravnava nezavarovane terjatve, in to le v zvezi z očitki, ki se nanašajo na njihovo zastaranje ali prenehanje.
2. Člen 10(2) Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS je treba razlagati tako, da nacionalno sodišče, ki odloča o sporu glede terjatev, temelječih na kreditni pogodbi v smislu te direktive, zavezuje, da po uradni dolžnosti preizkusi spoštovanje obveznosti zagotovitve informacij, določene v tej določbi, in na podlagi tega določi posledice, ki so v nacionalnem pravu predpisane za kršitev take obveznosti, pod pogojem, da so kazni v skladu z zahtevami iz člena 23 navedene direktive.
3. Člena 3(1) in 10(2) Direktive 2008/48 ter točko I Priloge I k tej direktivi je treba razlagati tako, da skupni znesek kredita in znesek črpanja kredita pomenita vse zneske, s katerimi lahko potrošnik razpolaga, kar izključuje zneske, ki pripadejo posojilodajalcu za plačilo stroškov v zvezi s kreditom in ki potrošniku dejansko niso nakazani.
4. Določbe Direktive 93/13 je treba razlagati tako, da je treba za presojo nesorazmerne višine nadomestila, ki ga mora plačati potrošnik, ki ne izpolni svojih obveznosti, v smislu točke 1(e) Priloge k tej direktivi oceniti kumulativni učinek vseh upoštevanih pogojev iz zadevne pogodbe, neodvisno od vprašanja, ali je upnik dejansko zahteval polno izpolnitev vseh teh pogojev, in da mora nacionalno sodišče po potrebi v skladu s členom 6(1) navedene direktive upoštevati vse posledice, ki izhajajo iz ugotovitve nedovoljenosti nekaterih pogojev, pri čemer mora izključiti vse pogodbene pogoje, ki so bili ugotovljeni za nedovoljene, da zagotovi, da navedeni pogoj ni zavezujoč za potrošnika.

⁽¹⁾ UL C 395, 10.11.2014.